

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 16 februari 1926 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om tullfrihet för vissa vid piano- och orgelfabrikationen använda halvfabrikat.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 165, har herr *Röing* hemställt, att riksdagen måtte besluta, att i gällande tulltaxa skall införas en ny rubrik av följande lydelse:

»1276 $\frac{1}{2}$. Mekaniker till tafflar, pianon och flyglar samt tonbord till orgelharmonier, ävensom delar till sådana mekaniker och tonbord — — fria.»

Utskottet. Motionen avser införande av tullfrihet för de i den föreslagna nya rubriken upptagna artiklarna, vilka för närvarande tullbehandlas enligt rubriken 1277 med en tull av 15 procent av värdet.

Motionen. Till stöd för förslaget har motionären anført i huvudsak följande:

Inom pianofabrikationen utgjorde s. k. mekaniker till flyglar och pianon ett viktigt halvfabrikat, som icke tillverkades inom landet utan måste införas från utlandet. I genomsnitt vore inköpspriset för en mekanik till en flygel 125 kronor och för en mekanik till ett pianino 100 kronor och den enligt rubriken 1277 belöpande tullen utgjorde sålunda 18 kronor 75 öre respektive 15 kronor.

Denna stora tullbelastning å ett för pianoindustrien nödvändigt halvfabrikat vore givetvis ägnad att fördyra produktionen och minska de svenska instrumentens konkurrenskraft såväl här i landet som på den utländska marknaden. Med hänsyn därtill och i betraktande av att varan, som nämnts, icke tillverkades inom landet, syntes ingen anledning föreligga att tullbeskattas densamma.

Vad sålunda anförts angående pianomekaniker gällde även tonbord till orgelharmonier. Även dessa utgjorde nödvändiga halvfabrikat, vilka icke vore föremål för tillverkning inom landet.

Vid ett genomförande av tullfrihet för mekaniker och tonbord syntes lämpligt, att varorna ifråga upptoges i en särskild, ny rubrik, vilken borde erhålla plats mellan de nuvarande rubrikerna 1276 och 1277 och följaktligen betecknas med 1276 $\frac{1}{2}$ och till vilken även delar till mekaniker och tonbord — såsom hammare, dämpare, mekanikstöd och dylikt till pianomekaniker samt metalltungor till tonbord — borde hänföras.

Utskottets yttrande.

Utskottet, som vid behandlingen av förevarande motion anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig, har inhämtat, att den ifrågavarande svenska industriens produktion kan beräknas hava under år 1925 utgjort 65 flyglar, 2,435 pianon och 3,000 kammarorglar. Med ett uppgivet medelpris för mekaniker till flyglar och pianon av 125 respektive

100 kronor samt för tonbord med s. k. tungor till orgelharmonier av omkring 27 kronor, skulle den svenska industriens årsbehov av ifrågavarande halvfabrikat för närvarande uppgå till ett värde av omkring 333,000 kronor, motsvarande ett tullbelopp enligt nu gällande tullsats av omkring 50,000 kronor per år.

Såsom motionären påvisat, utgör för den svenska piano- och orgelindustrin den nuvarande tullen å de i motionen avsedda halvfabrikaten en avsevärd belastning. Också har importen av utländska tafflar och pianinon under senare år stigit högst avsevärt. Sålunda importerades under år 1924 2,606 och under år 1925 2,524 dylika instrument, under det att motsvarande årliga import under åren 1901—1913 uppgått till mellan 400 och 500 stycken. För nämnda industri, vilken såsom känt är befinner sig i betryckt läge och vilkens övriga halvfabrikat i stor utsträckning äro belagda med tull, skulle den föreslagna tullfriheten bereda någon lättnad utan att vare sig skada något inhemskt tillverkningsintresse, då nu ifrågavarande halvfabrikat icke äro föremål för tillverkning inom landet, eller till förfång för allmänheten verka fördyrande å det färdiga fabrikatet. Vid angivna förhållanden har utskottet beslutat tillstyrka den föreslagna tullfriheten. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot avfatningen av det av motionären framlagda förslaget till ny rubrik, vilken synts utskottet böra träda i tillämpning snarast möjligt.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av herr Röings förevarande motion II:165, om tullfrihet för vissa vid piano- och orgelfabrikationen använda halvfabrikat,

1) besluta, att efter rubriken 1276 i gällande tulltaxa skall införas en ny rubrik av följande lydelse:

	Kvantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
1276 $\frac{1}{2}$.	Instrument: ----- musikinstrument: ----- mekaniker till tafflar, pianinon och flyglar samt tonbord till orgel- harmonier, ävensom delar till sådana meka- niker och tonbord ...	—	fria.

Bevillningsutskottets betänkande Nr 11.

2) under förutsättning av bifall till vad under 1) hemställts,

a) för sin del jämväl besluta, att den ändrade bestämmelsen skall tillämpas redan under innevarande budgetår från dag, som Kungl. Maj:t bestämmer; samt

b) i skrivelse till Kungl. Maj:t, med tillkännagivande av sina sålunda fattade beslut, anhålla, att Kungl. Maj:t ville förordna om den beslutade ändringens ikraftträdande snarast möjligt.

Stockholm den 16 februari 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: se under betänkandet nr 10.

Reservationer:

av herrar *Gustaf Nilsson* i Kristianstad, *Björnsson*, *Johan Bergman*, *Olsson* i Ramsta, *Johansson* i Arkösund, *Lövgren* i Nyborg, *Åström* och *Olsson* i Gävle, vilka yrkat avslag å motionen; samt

av herr *Rune*, mot viss del av motiveringen.
